

- b) U slučaju negativnog odgovora na pitanje 2. a):

Može li se na temelju udjela stranog materijala u otpadu, osobito s obzirom na njegov volumen, također isključiti razvrstavanje otpada u kategoriju B 3020 odnosno njezinu četvrtu alineju ako uvjeti takozvanog uvodnog dijela teksta Priloga III. Uredbi br. 1013/2006 nisu ispunjeni, odnosno da je taj otpad onečišćen drugim materijalima u mjeri da se rizici vezani uz taj otpad, kad se uzmu u obzir opasna svojstva navedena u Prilogu III. Direktivi 2008/98/EZ ⁽³⁾, ne povećavaju toliko da ga je primjereno podvrgnuti postupku prethodne pismene obavijesti i odobrenja, i da to ne onemogućava uporabu tog otpada na način prihvatljiv za okoliš?

3. U slučaju negativnog odgovora na pitanje 1. b):

- a) Treba li točku 3. podtočku (g) Priloga IIIA Uredbe br. 1013/2006 tumačiti na način da se njome zahtijeva da otpad ne sadržava nikakav strani materijal u smislu da je razvrstavanje mješavine otpada u tu kategoriju isključeno kada mješavina — neovisno o svojem volumenu i mogućoj opasnosti — sadržava otpad različit od otpada navedenog u prve tri alineje kategorije B 3020 (strani materijali)?

- b) U slučaju negativnog odgovora na pitanje 3. a):

Mogu li strani materijali koji ne isključuju u svakom slučaju razvrstavanje u točku 3. podtočku (g) Priloga IIIA Uredbi br. 1013/2006 također podrazumijevati otpad koji bi promatran zasebno bio razvrstan u četvrtu alineju kategorije B 3020?

⁽¹⁾ SL 2006., L 190, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.)

⁽²⁾ Baselska konvencija o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju od 22. ožujka 1989.

⁽³⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2019. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) — „BOSOLAR” EOOD protiv „CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD

(predmet C-366/19)

(2019/C 255/32)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „BOSOLAR” EOOD

Tuženik: „CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kojim se uređuje pravo na slobodu poduzetništva u pravnom poretku Unije, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kao što je članak 18. Prehodni i zaključitelni rasporedbi na Zakona za izmjenjenje i dopaljenje na zakona za energetikata (Prijelazne i završne odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji, u daljnjem tekstu: PZO ZIDZE), prema kojem se, unatoč sklopljenom ugovoru i postojećem pravnom odnosu koji su uređeni posebnim primjenjivim pravnim pravilima, mijenja jedan od bitnih ugovornih elemenata (cijena) u korist jedne ugovorne stranke?
2. Treba li načelo pravne sigurnosti tumačiti na način da mu se protivi novo uređenje pravnih odnosa između države i privatnih osoba koji su već nastali na temelju posebnih pravila ako to novo uređenje negativno utječe na legitimna očekivanja privatnih osoba i na prava koja su one već stekle?
3. Treba li načelo zaštite legitimnih očekivanja, kao temeljno načelo prava Unije, uzimajući u obzir presudu Suda od 10. rujna 2009., Plantanol (C-201/08, EU:C:2009:539), tumačiti na način da mu se protivi to da država članica izmijeni postojeće pravno uređenje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora bez dostatnog osiguranja predvidljivosti prijevremenim ukidanjem zakonom propisanih mjera za promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora koje se odnose na dugoročne ugovore o kupnji električne energije, suprotno uvjetima pod kojima privatni subjekti ulažu u proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora i pod kojima su sklopili dugoročne ugovore o kupnji električne energije s državnim poduzećima za opskrbu električnom energijom?
4. Treba li članke 3. i 4. Direktive 2009/28/EZ ⁽¹⁾ o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora, uzimajući u obzir uvodne izjave 8. i 14. Direktive, tumačiti na način da se njima države članice obvezuju da nacionalnim mjerama za prenošenje Direktive osiguraju pravnu sigurnost za ulagače u sektoru proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora, uključujući solarnu energiju?

Ako odgovor na to pitanje bude potvrđan, je li u skladu s člancima 3. i 4. u vezi s uvodnim izjavama 8. i 14. Direktive 2009/28 dopušten nacionalni propis kao što je članak 18. PZO ZIDZE-a, kojim se bitno mijenjaju povlašteni uvjeti za kupnju električne energije iz obnovljivih izvora i u pogledu dugoročnih ugovora o kupnji električne energije iz takvih izvora koji su već sklopljeni u skladu s prvobitno donesenim nacionalnim mjerama za prenošenje direktive?

5. Kako u svrhu primjene prava Unije na nacionalnoj razini treba tumačiti pojam „država članica”? Uzimajući u obzir presudu Suda od 12. srpnja 1990., Foster i dr. (C-188/89, EU:C:1990:313) i kasnije presude Suda u tom smjeru sudske prakse, odnosi li se taj pojam i na pružatelja usluge od općeg gospodarskog interesa (opskrba električnom energijom), poput tuženika u sudskom postupku u tijeku, kojem je pod zakonskim uvjetima povjereno pružanje te usluge na temelju akta državnog tijela i pod njegovim nadzorom?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.)